

TEKSTI: RISTO PAKARINEN

KUVAT: MARTIN LYXELL JA HOCKEY HALL OF FAME

Hyviä luistelijoita on maailmassa kymmeniä tuhansia. Hyviä luistelijoita ja taitavia mailankäsittelijöitä tuhansia. Hyviä luistelijoita, taitavia mailankäsittelijöitä ja kovia taklaajia satoja. Isokokoisia, hyviä luistelijoita, taitavia mailankäsittelijöitä ja kovia taklaajia kymmeniä. Ja sitten on Zdeno Chara.

Zdeno Chara

ZDENO CHARA ON 206-senttinen ja 120-kioloinen puolustaja. Jättiläinen. Korsto. Noin, tuli sekin sanottua heti aluksi.

Zdeno Charan koko on kaksiteräinen miekka kaikille toimittajille.

Sitä ei tietenkään voi olla huomioimatta. Se on mahdotonta. Toisaalta, kaikille jääkiekon ystäville lienee Charan seitsemän NHL-kauden aikana jo käynyt selväksi, että kyseessä on iso mies. Se on kuultu.

Kun vielä Färjestadin tiedotuspäällikkö Jörgen Kalitzkikin muistuttaa, että Chara on vähän kyllästynyt kaikenlaisiin kuvausehdotuksiin, joissa häntä kuvataan joko alhaalta päin tai pienten kavereiden vieressä, että hän näyttäisi jättiläiseltä, Hockey päättää yrittää olla erilainen.

Kiitämme tiedosta, sillä Martin, valokuvaaja, oli matkalla suunnitellut kuvaavansa Charan polvillaan minun vieressäni.

Minä olen stevekariyamaisesti »175-senttinen« ja Martin samanmittainen.

Hylkäämme ajatukset polvillaan kuvaamisesta.

Kävelemme Löfbergs Lila Arenaan tapamaan Charaa. Matkalla hallille tapaamme urheilujohtaja Håkan Loobin, joka nauraa iloisesti.

»Näin, että minua vastaan tulee kolme kaveria – ja kaikki ovat minua lyhyempiä«, hän sanoo tyytyväisenä. Loob itse oli pelurallaan »175-senttinen«.

Koko on jääkiekkoilijoille tärkeä asia. Jokainen sentti ja kilo lasketaan ja niitä pyöristellään sopivasti ylöspäin, sillä mitä isompi, sitä parempi.

Ja, kuten Charankin tapauksessa nähdään, ääripäät jäävät helposti kokojensa vangeiksi. Håkan Loob/Steve Kariya/Theo Fleury on aina »pieni ja vikkela« tai »pieni suuri mies«. Zdeno Chara on »jättiläinen«, »jättikaappaus«, »taitava... niin isoksi mieheksi«.

Ei. Nyt loppui stereotyyppiolla leikkiminen, päätän. Nyt keskustellaan Charan kanssa jääkiekosta aivan kuten kenen tahansa muun pelaajan kanssa. Pidän Martinille palopuhetta aiheesta samalla,

kun katselemme karlstadilaisten eläkeläisten curling-ottelua ja odotamme Charaa paikalle.

206-senttinen kaveri, mitäs siitä. OK, onhan hän aika pitkä kaveri, mutta »näin pienelle kaverille kaikki ovat aina suuria«, totean.

Jörgen Kalitzki ohjaa meidät samalla Färjestadin pukuhuoneen käytävälle ja näen ovi-ikkunan läpi sinisen talvifarkkutakin. Kävelen reippain askelin kohti ovea ja ojanan käteni kohti takkia. Takin hiha ojentuu kättelemään minua. Totean keskustelevani Zdeno Charan navan kanssa. Jostain navan yläpuolelta kuuluu, »Hauska tavata«.

Kyllä, kyllä, hauska navata.

LÖFBERGS LILA ARENA on täynnä. Siinä ei ole mitään uutta, mutta illan Modon otteluun olisi voinut myydä kaksi kertaa enemmän lippuja, sillä kaikki haluavat nähdä Peter Forsbergin ja Zdeno Charan kohtaamisen.

Forsberg on kotona vatsataudissa, joten Modon kunnia jää Sedinin veljesten kannettavaksi.

Henrik Sedin saa kiekon ensimmäisessä vaihdossa Färjestadin kulmassa. Hän pyörrähtää laidan puolelle, siirtää painon oikealle jalalleen ja – PAM! – hän törmää Charaan ja putoaa polvilleen.

Chara seisoo aivan Sedinin edessä ja tuijottaa häntä kohtisuoraan alaspäin. Sedin nousee hitaasti pystyyn ja luistelee vaihtoon.

Muutamaa minuuttia myöhemmin kiekko on jälleen Henrik Sedinillä. Hän kuljettaa sen hyökkäysalueelle vasemmalta laidalta, on leikkaamassa keskelle, kun hän huomaa Zdeno Charan luistelevan häntä kohti.

Sedin heittää kiekon päätyyn ja kääntyy alaspäin.

Erän lopussa syntyy pieni ruuhka Färjestadin vaihtoaition edustalle ja Henrik Sedin työntää Färjestadin pelaajaa poikittaisella mailalla selästä. Zdeno Chara luistelee Sedinin luo, työntää jälleen niskaansa eteenpäin ja katsoo Sedinää alaspäin. Samalla hän työntää häntä rinnallaan taaksepäin.

Kahdessa viimeisessä erässä Sedinejä ei juuri huomaa.

Färjestad voitti ottelun 4-2, Chara teki maalin ja istui yhden kaksiminuuttisen huitomisesta.

»Hän on täydellinen puolustaja. Tuolalaisia pitäisi saada kuusi lisää«, toteaa Färjestadin valmentaja Leif Strömberg, kun kuulee, ketä olemme tapaamassa. »Hän osaa kaiken. Hän on kova, ampuu järkyttävän kovaa, hän on taitava ja liikkeukin hyvin. Vauhti ei aina näytä kovalta, mutta ei siinä mukanakaan pysy«, hän sanoo.

ZDENO CHARA SYNTYI Trencinissä vuonna 1977. Maa oli tuolloin Tšhekkoslovakia. Edellisenä vuonna Zdanek Chara, Zdenon isä, oli edustanut sitä Montrealin olympialaisissa, kreikkalais-roomalaisessa painissa.

Charan perheelle urheilu oli tärkeä osa elämää ja Zdenokin kertoo kokeilleensa »sataa eri lajia« pikkupoikana.

»Isä oli nähnyt jossakin mainoksen jääkiekkokoulusta ja hän kysyi, halusinko keikeilla jääkiekkoa,« Chara kertoo. »Tšhekkissä lapset aloittavat kiekkoilun aika nuorina, 4-5 -vuotiaina, ja minä olin jo 6-7 -vuotias joten annoin heille pari vuotta etumatkaa«.

1980-luvulla Dukla Trencin oli armeijan joukkue, joka keräsi kaikki nuoret lupaukset itselleen asevelvollisuusikänsä. Vaikka seuralla ei enää ole samaa etulyöntiasemaa, sen menestysperinteet ruokkivat itse itseään.

Charan lisäksi Dukla Trencin on kasvat-

tanut NHL-pelaajiksi esimerkiksi Robert Svehlan, Miroslav Satanin, Pavol Demitran, Ziggy Palffy, Marian ja Marcel Hossan sekä Marian Gaborikin.

Siis taitavia ja nopeita hyökkääjiä. Chara murskaa stereotypioita silläkin saralla. Vaikka, olisi ehkä vieläkin yllättävämpää nähdä 206-senttinen ja 120-kiloinen keskushyökkääjä.

»Nuorena esikuvani olivat maalintekijöitä, mutta tajusin, että minusta ei tule 50 maalin tekijää. Olin aluksi hyökkääjä, mutta aika nopeasti minut siirrettiin puolustukseen ja olen ollut siellä siitä lähtien«, hän sanoo.

»En ole aina ollut isokokoinen, vaan olin ihan tavallinen murrosikään saakka. Sitteen vähdin kunnolla ja kasvoin parhaimmillani vuodessa varmaankin 12 senttiä. Toki siinä meni sitten hetki, ennen kuin sain taas raajani hallintaan«, hän kertoo.

Nopeasti kasvaneelle Zdenolle suositeltiin myös lajin vaihtoa koripalloon, ja hän kokeilikin sitä. Hän rikkoi kuitenkin niin monta koria, että häntä pyydettiin lopettamaan koripallo. Zdeno jatkoi kiekkoilua.

Urheilijaperheen vesa oli kuitenkin tottunut harjoittelemaan ja isä veti Zdenolle omia harjoituksiaan, joissa ei hikeä säästely. Zdenek-isä paini vielä 48-vuotiaana ja jos jokin asia Zdeno Charalle on painettu syvälle aivoihin, se on, että koskaan ei saa antaa periksi.

Kun isä trenasi, Zdeno seurasi mukana ja alkoi pian itsekin harjoitella. Harjoittelu on Charalle vieläkin kuin huumetta.

»Olen harjoitusnarkomaani. Minusta on hauskaa lähteä lenkille tai punttisalille ennen omia harjoituksiamme, tai painia tai tehdä jotain. En voi elää ilman harjoittelua. Saatan tulla hallille myöhään illallakin treenaamaan,« hän sanoo.

Eräs Charan kesäisistä harrastuksista on Ranskan ympäriajon seuraaminen pyörän satulassa.

»Olen ollut Ranskan ympäriajossa nyt kolmena vuotena, ja olemme aina vuoris-toetapeilla. Ajamme viisi, kuusi etappia joko ryhmän edellä tai sen perässä ja kannustamme heitä eteenpäin. Illaksi hotelliin nukkumaan ja seuraavana päivänä sama uudelleen«, hän kertoo.

Vielä muutama vuosi sitten Zdeno harjoitteli painimalla isäänsä vastaan. Tuolloin hän totesi, että isälle paini oli hauskaa leikkiä ja hänelle hyvää harjoittelua. Muihin harjoitusohjelmaan kuului esimerkiksi pyöräily ammattipyöräilijöiden kanssa, punttikuuri sekä rappusten juokseminen.

Tuloksetkin näkyvät.

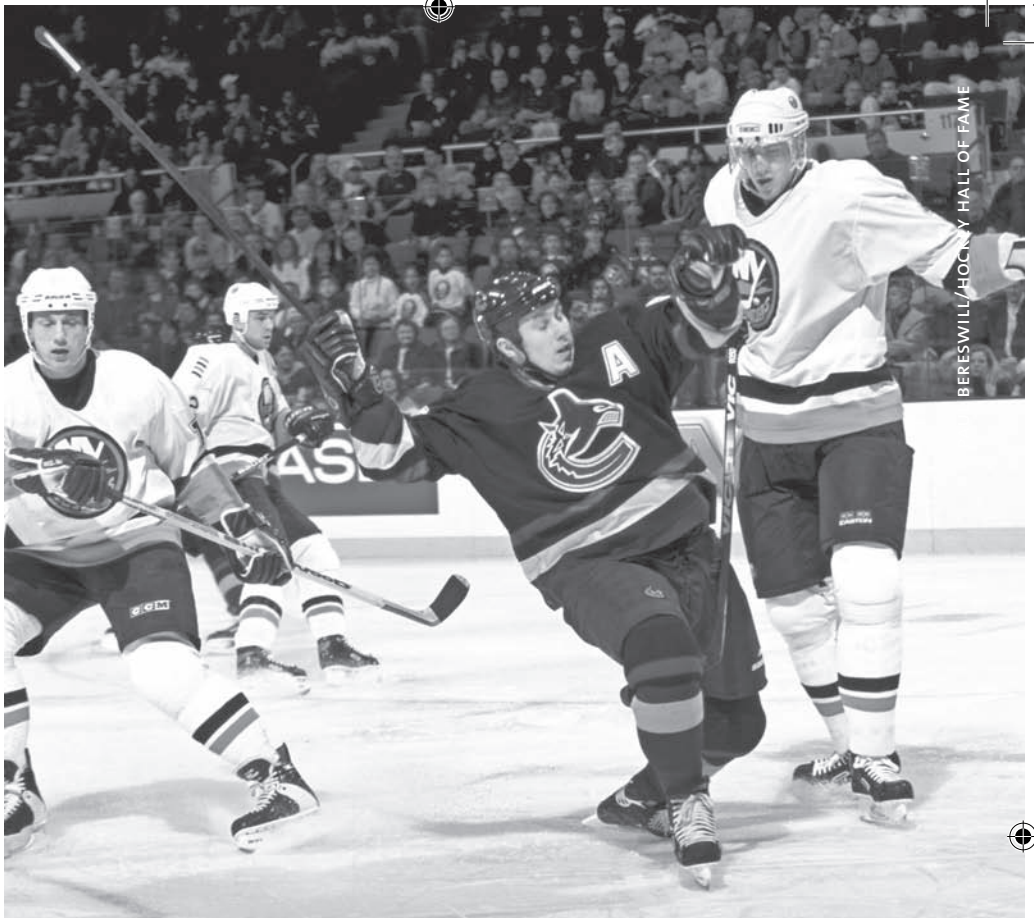
»Chara harjoittelee hullun lailla. Hän näyttää isolta siviilissä, mutta mitäs siitä, olenhan minäkin aika isokokoinen«, sanoo Olli Jokinen, joka pelasi Charan kanssa samaan aikaan Islandersissa.

»Mutta, kun Chara ottaa paidan pois, niin hänen käsivartensa ovat kuin tavallisen ihmisen reidet ja rasvaprosentti näyttää olevan kuin kehonrakentajilla. En liioittele yhtään«, hän sanoo.

Charan harjoittelu oli niin raivokasta, että Islanders kehotti häntä pitämään vapaapäiviä. Helppoa se ei ollut.

»Olen oppinut lepäämään, mutta nuorena sitä oli valmis tekemään mitä tahansa, että mahtuisi joukkueeseen. Nyt olen oppinut, että toisinaan kahden päivän lepo on parempi kuin kahden viikon harjoituskuuri«, Chara sanoo.

Mutta, kun New York Islanders varasi Charan vuonna 1996, kolmannella kierroksella, hän oli vielä hintelän näköinen kaveri, joka päätti lähteä tavoittelemaan paikkaa

NHL:ssä. Reitiksi Chara valitsi monen muun itäeurooppalaisen pelaajan tavoin Kanadan junioriliigan.

Chara pelasi yhden kauden Western Hockey Leaguen (WHL) Prince Albert Cougarsissa.

»En saanut Euroopassa haluamiani mahdollisuuksia ja toiseksi halusin pelata pohjosamerikkalaista kiekkoa. Se oli hyvä ja hauska vuosi«, hän sanoo.

Juniorivuotensa aikana Chara teki myös sopimuksen NY Islandersin kanssa, joten seuraavan kauden, 1997–98 alun hän vietti

Islandersin farmijoukkueessa AHL:n Kentucky Thoroughbladesissa. Loppukaudesta hänet nostettiin haistelemaan NHL-ilma-piiriä.

Voi vain kuvitella, mitä vastustajan kopissa on puhuttu. Tai mitä joukkueen valmentajan mielessä on liikkunut, kun hän on saanut käytettäviinsä järkälemäisen puolustajan. Taito pelasti Charan pelkältä poliisin uralta.

Tappeluun haastajia riitti.

»Kaikki tiesivät, kuka olin, ja toisaalta hyppäys junioreista aikuisten maailmaan on

suuri. Pojasta pitää tulla mies ja hänen pitää pelata kuin mies. Olin iso pelaaja, joten minut haastettiin tappeluihin ja silloin ei auta kuin ottaa haasteet vastaan», Chara sanoo.

Chara on aina pelannut fyysistä peliä. Siis taklannut kovaa. Iso mies käyttää tietenkin omia vahvuuksiaan.

»Olen iso ja vahva, joten minun on käytettävä kokoani ja voimani hyväkseni. Toki haluankin pelata voimakasta fyysistä peliä. Menestyäkseni, minun pitää pelata kovaa. Ei se aina ole herkkua, mutta se on silti tehtävä«, hän sanoo.

Seuraavana vuonna Chara tuli harjoitusleirille loistavassa fyysisessä kunnossa. Islandersin kuntopyörätesti oli suunniteltu

niin, että kukaan ei pystyisi suorittamaan sitä loppuun saakka. Chara pystyi.

Peli ei kuitenkaan kulkenut kuntotestien malliin.

»Hänellä oli sellainen auton valoihin jumittuneen peuran pelokas katse harjoitusleirillä ja meidän oli pakko laittaa hänet farmiin«, totesi Islandersin toimitusjohtaja Mike Milbury.

Chara ei kiistä pelokasta katsetta.

»Latasin liian kovat odotukset itselleni ja minua jännitti, mahtuisinko joukkueeseen vai laitettaisiinko minut farmiin«, hän sanoo.

Mutta Chara oli jaksanut kovat harjoitukset, painit isänsä kanssa, tappelut junio-

reissa ja farmissa, eikä farmipassituskaan masentanut häntä.

»En koskaan edes harkinnut kotiinpäluuta. Se ei käynyt mielessänikään. Kun lähtin Trencinistä juniorisarjaan, päätin, että annan kaikkeni ja että teen kovasti töitä, vaikka tapahtuisi mitä tahansa«, hän sanoo ja lisää: »Mutta en koskaan ajatellut maitojunaa«.

Kun paikka NHL:ssä sitten aukesi 25 ottelun jälkeen, Chara ei ole katsonut taakseen. Islanders oli kuitenkin sekavassa tilassa, kun Milbury osti ja myi pelaajia valtavalla tahdilla ja omistajankin kanssa oli epäselvyyksiä.

Vaikka valmentaja Butch Goring kehuikin Charaa, joka oli ottanut paikan Islandersin kahdessa parhaassa pakkiparissa, tilastoiden perusteella tilanne ei ollut hyvä. Chara oli plus/miinus –tilastolla pahasti pakkasella. Hyvä uutinen oli kuitenkin, että se oli pakkasella sen vuoksi, että hän sai paljon peliaikaa. Kenny Jönsson ja Chara pelasivat keskimäärin 24 minuuttia ottelussa.

KOVA TYÖNTEKO ALKOI kantaa hedelmää ja Chara alkoi tottua NHL-peliin. Vaikka maalinteko ei ollutkaan hänen tehtävänsä – hän teki viitenä vuotena peräkkäin kaksi maalia kaudessa – marraskuussa 1999 hän teki maalin, joka antoi viitteitä siitä, mihin Chara pystyy.

Islanders pelasi Bostonia vastaan vieraisa. Chara sai päätyyn heitetyn kiekon hyökkäyskulmassa ja muut Islandersin pelaajat lähtivät vaihtoon.

Chara luisteli maalin taakse ja 170-senttinen Sergei Samsonov ahdisteli häntä takaapäin. Maalin takana Chara pyörähti nopeasti laidan puolelta tulosuuntaansa, ja sen jälkeen nopeasti toisen kerran ja kurotti

kiekon toiselta tolpalta sisään. Ulottuvuudesta ja erityispitkistä mailasta oli hyötyä.

Tilastoja katsomalla voisi päätellä Zdeno Charan kehittyneen huimasti vuonna 2001.

Hänen tehopisteensä neljänä edellisenä kautena: 1-8-11-9. Islandersissa hän oli kolmen kauden aikana miinus 61.

Tehopisteet kolmelta seuraavalta kaudelta: 23-39-41. Plus/miinus –tilastossa Charan kohdalla on yhteistulos +92.

Kaudella 2000–01, Chara oli -27. Seuraavalla kaudella +30. 57 maalin ero on huima. Mitä tapahtui?

Chara kaupattiin kesällä 2001 Islandersista Ottawa Senatorsiin. Toiseen suuntaan meni kauden 1999–00 kokonaan palkkitaistelunsa vuoksi minilakossa ollut Aleksei Jashin.

»Itselleni ei tapahtunut oikeastaan mitään. Minä tein töitä niin kuin ennenkin ja yritin kehittyä, mutta kun vaihtaa joukkuetta häviävästä joukkueesta menestyvään, joka on aidosti Stanley Cup –voittajaehdokas, ero on mieletön«, Chara kertoo.

Kauden 2000-01 New York Islanders oli NHL:n huonoin joukkue. Se keräsi 82 ottelussa vain 52 pistettä, mikä oli vähiten koko liigassa. Vuoden 2001–02 Ottawa Senators oli lohkonsa kolmas, keräsi 92 pistettä ja eteni pudotuspeleihin. Tosin, Islanders oli samalla kaudella lohkonsa kakkonen, ja keräsi 96 pistettä.

Kaudella 2002–03 Senators voitti NHL:n runkosarjan.

»Islandersissa kukaan ei ihan vilpittömästi uskonut, että voisimme päästä pudotuspeleihin. Koko organisaation asenne oli aivan erilainen«, Chara sanoo.

»Islanders vaihtoi pelaajia yhtä usein kuin toiset vaihtavat sukkiä, aina oli uusia pelaajia ostettu ja myyty, tai lähetetty

»Joskus pitää luopua jostakin, että saa jotakin. Jääkiekkoa voi pelata parhaimmillaan 15 vuotta, mutta kaverit kestävät koko elämän.« – Chara perustelee päätöstään pelata Färjestadissa

farmiin ja nostettu farmista. Valmentaja vaihtui, ja omistajakin vaihtui. Islandersissa oli koko ajan muutoksia, ja se vaikutti ihan kaikkeen. Myös pelaamiseen«, hän jatkaa.

»Ottawassa meillä oli valmentaja, joka oli seurassa kahdeksan vuotta, sama GM ja jääkiekko itsessään on Kanadan suosituin urheilulaji. Totta kai minua auttaa runkosarjan voittaneessa joukkueessa pelaaminen ja se näkyy tilastoissa. Silti yritän aina pelata samalla tavalla«, hän lisää.

Charan Ottawa-ura lähti tosin käyntiin tavalla, josta Jashinin ajolähtö seurasta oli käynnistynyt. Chara ei suostunut tulemaan harjoitusleirille ilman sopimusta ja neuvottelut kestivät kauden alkuun saakka. Sillä aikaa hän ehti pelata kahdeksan ottelua Dukla Trencinissäkin.

Chara kuittasi muutaman ottelun poissaolonsa pari vuotta myöhemmin, kun Ottawa Senators oli talousvaikeuksissa. Hänkin odotti kärsivällisesti palkkaansa ja luotti siihen, että seura selvittää ongelmansa.

Ottawassa Chara pääsi hyökkäävämpään rooliin, kun joukkue kokonaisuutena pelasi hyökkäävämpää peliä ja hallitsi kiekkoa enemmän. Charaa ei oltu totuttu näkemään ylivoimapelin pyörittäjänä tai kiekkovirtuosina.

Se oli hänelle jälleen eräs haaste.

Haasteet piiskaavat häntä eteenpäin

ja varsinkin, jos hän kokee, että hänen ei odoteta selviytyvän siitä.

Kaukalon ulkopuolella Chara otti myös haasteen vastaan. Uusi sopimus ja sen myötä tulleet miljoonat taskussaan, hän halusi pystyä hoitamaan omia raha-asioitaan itse, joten hän ryhtyi opiskelemaan taloustieteitä Ottawan yliopistossa.

»Halusin opetella raha-asioita ja verotusta ja eläkeasioita. Nyt olen saanut tentit

Zdeno Charasta on tullut Färjestadissäkin eräs joukkueen johtohahmoista. Se sopii hänelle vallan mainiosti.

valmiiksi ja todistuksen. Se oli suuri haaste ja olin aika varma, että en koskaan valmistu, mutta halusinkin pääasiassa oppia, en saada tutkintoa», Chara sanoo.

Työn ohessa opiskeleminen on jo vaikeaa, mutta vielä vaikeammaksi asian tekee ammattikiekkoilijan epäsäännöllinen elämä, pitkät pelimatkat ja niiden myötä tulevat poissaolot.

Ja Charan kohdalla vieraalla kielellä opiskeleminen.

»Aika piti löytää jostakin. Saatoin herätä aamuneljältä ja opiskella aamuharjoituksiin saakka, tai ottaa kirjat esiin, kun tulin otte-
luista kotiin puolenyön aikaan, ja opiskella aamuyöhön saakka. Rehellisesti sanottuna, en uskonut pystyväni suorittamaan tutkin-
toa, mutta en koskaan halua antaa periksi. Ei ole mitään väliä, mitä teen, mutta en koskaan halua antaa periksi», hän kertoo.

Kuinka monta haastetta oikein haluat?

»Mahdollisimman monta. En halua vain

istua kotona ja katsoa televisiota tai pelata videopelejä. Minusta on hauskaa etsiä rajojani ja avata uusia ovia. Esimerkiksi opetella uusia kieliä ja opiskella», Chara sanoo.

Tällä hetkellä hän puhuukin viittä kieltä – tshekkiä, slovakiaa, saksaa, englantia ja venäjää – ja aikoo opetella myös ruotsia.

Viime kausi oli Senatorsille kuitenkin pettymys, sillä joukkueella piti olla kaikki edellytykset mennä pudotuspeleissä pitkälle. Ensimmäisellä kierroksella joukkue törmäsi jälleen kerran Toronto Maple Leafsiin ja pudotuspeliseikkailu päättyi siihen. Ottawa ei ole voittanut yhtään pudotuspe-
lisarjaa Torontoa vastaan.

Chara lähti Tshekkiin pelaamaan MM-
turnausta.

Slovakian maajoukkue pelasi alkuloh-
konsa Tshekin Ostravassa, aivan Slovakian
rajan lähellä ja slovakikannattajat valloitti-
vatkin kaupungin.

Ostravan betonihalli oli tupaten täynnä kaikissa Slovakian otteluissa ja laulu, tanssi ja huuto oli täydessä vauhdissa jo parikymmentä minuuttia ennen ottelua. Kun joukkue sitten luisteli kentälle, meteli oli korviahuumaava.

»Tunnelma oli aivan uskomaton. Ostrava oli niin lähellä rajaa, ja halli oli täynnä meidän kannattajiamme. He olivat kuin kuudes kenttäpelaaja. Kun ottelut alkoivat, ihoni oli ihan kananlihalla, vaikka jäällä oli kuuma ja hiki virtasi«, Chara muistelee.

Slovakia voitti alkulohkonsa – pelamalla viimeisessä ottelussa maalittoman tasapelin Ruotsin kanssa – ja selvitti tiensä Sveitsi-voiton kautta välierään, jossa se sai vastaansa Suomen pudottaneen Kanadan.

Taitava Slovakia joutui kuitenkin antautumaan, eikä se jaksanut enää pronsiottelussakaan innostua. Niinpä Chara ja kumppanit saivat lähteä kotimatalle tyhjin käsin, rangaistuslaukauskilpailun hävinneenä.

»Slovakian maajoukkue on hyvin taitava, mutta useimmat tähtemme ovat nopeita ja taitavia maalintekijöitä. Hyvähän sekin on, mutta menestykseen tarvitaan myös duunareita, jotka tekevät likaisen työn«, Chara sanoo.

»Jääkiekossa kun koetellaan taitojen lisäksi myös joukkueen työmoraalia ja kovuutta«.

JO KESÄLLÄ OLI selvää, että NHL-kausi 2004–05 ei käynnistyisi – ainakaan ajallaan. Zdeno Chara tiesi haluavansa pelata jossakin, mutta hän harkitsi tarkoin, mihin lähtisi. Mies puntaroi uransa jatkoa ja sitä, missä hän kehittyisi eniten.

Ja tietenkin sitä, mistä löytyisi suurin haaste.

Chara oli pelannut Dukla Trencinissa kahdeksan ottelua, joten hän tunsii liigan tason, mutta ei pitänyt sitä riittävänä. Niinpä hän ei hetkeäkään suunnitellut jäävänsä Slovakiaan työsulun ajaksi.

Raha ei myöskään miestä motivoi, joten Venäjältä ja Saksasta tulleet tarjoukset hän hylkäsi niinikään.

Hän oli Islandersissa pelannut Jörgen Jönssonin kanssa ja he olivat tulleet hyvin toimeen. Ottawassa hän oli puolestaan tutustunut Magnus Arvedssoniin, joka oli kesällä siirtynyt takaisin kotiinsa Färjestaadiin.

Ennen kaikkea, Färjestadissa pelasi Radek Hamr, joka oli ottanut Charan siipiensä alle 1990-luvun puolivälissä, kun Chara oli noussut juniorina Sparta Prahan rinkiin ja Hamr itse oli tullut takaisin Pohjois-Amerikasta.

Chara oli jo MM-kisojen aikaan kysynyt Hamrilta, millaista Färjestadissa oli ja syksyn aikana Hamr hoiti neuvotteluyhteyden Charan ja seuran välillä.

»Olisin saanut enemmän rahaa Venäjältä tai Saksasta, ihan varmasti, mutta joskus pitää kuitenkin luopua jostakin, että saa jotakin. Nyt luovuin rahasta, ja sain pelata kavereiden kanssa. Ystävät ovat elämän tärkein asia. Jääkiekkoa voi pelata parhaimmillaan 15 vuotta, mutta kaverit kestävät koko elämän«, Chara sanoo.

Elitserienissä Chara on ollut omaa luokkaansa. Aftonbladet-lehti valitsi hänet sarjan parhaaksi pelaajaksi ja Chara on ottanut luulot pois muiltakin kuin Sedineiltä.

»Charan kanssa on erittäin helppoa pelata, sillä hän pelaa hyvää ja yksinkertaista peliä omassa päässä«, sanoo Janne Grönvall, joka on tällä kaudella pelannut Charan parina.

»Hän tekee kaiken helpoksi. Aina tietää, missä oikein pitää olla«, hän sanoo.

Eikä Zdeno Chara ujustele ottaa vastuuta. Jo toisessa ottelussa hän nousi erätauolla kopissa seisomaan ja piti palopuheen Färjestadin pelaajille.

»Minusta on hauska heittäytyä sekaan ja olla johtaja. Otan mielelläni vastuuta joukkueesta, ja joskus se tarkoittaa sitä, että pitää nousta seisomaan ja sanoa jotain«, Chara sanoo.

»Sillä kerralla minusta tuntui siltä. Johtajia on erilaisia, yhdet ovat hiljaisempia, toiset näyttävät esimerkkiä, kolmannet pitävät puheita. Jos olet rehellinen muita pelaajia kohtaan, herättely ja palautteen antaminen auttaa. Se on johtajan tehtävä«, hän jatkaa.

FÄRJESTAD ALOITTA harjoituksensa pienellä päädyissä. Chara ottaa paikkansa maalin edessä ja pitää huolen, että Jörgen Jönssonin johtaman sinipaitaisen kentällisen pelaajat eivät tule lähellekään.

Miehen kasvoilla paistaa leveä hymy koko ajan.

Ja mikä ettei. Viime kaudella hänet valittiin NHL:n ykköstähtikentälliseen ja hän oli ehdolla NHL:n parhaaksi puolustajaksi.

Elitserienissä peli kulkee aina vain paremmin, Färjestad on noussut sarjataulukossa neljän parhaan joukkoon ja Chara saa pelata paljon.

Hän on kerännyt 25 ottelussa 20 tehopistettä ja on joukkueensa viidenneksi paras pistemies edellään vain Jörgen Jönssonin ketju (Jönsson, Peter Nordström ja Pelle Prestberg) sekä Jonas Höglund.

Jäähyminuutteja hänellä on melkein yhtä paljon kuin edellämainingilla nelikolla yhteensä.

Hänen jäähykeskiarvonsa (4,72 minuuttia/peli) on Elitserienin suurin.

Jokaisen ottelun jälkeen Chara kerää lehdistön ja omien valmentajien kehua. Useimmiten häntä kuvaillaan »täydelliseksi«.

»Täydellinen? En suinkaan, aina on kehittämisen varaa, ihan kaikessa. Haluan aina parantaa, kehittyä ja etsiä rajojani. Hyväkin luistelija voi kehittyä paremmaksi, kova laukoja voi harjoitella tarkkuutta«, Chara sanoo.

Chara on joka tapauksessa täydellisyyden tavoittelija, joka rakastaa haasteita. Hän on valmis uhraamaan paljon saadakseen haluamansa.

Jääkiekossa kuitenkin täydelliseen menestykseen ei riitä yksi täydellinen pelaaja, tai täydellisten pelaajien yhdistelmä.

Chara tietää, minkälainen täydellinen joukkue olisi.

»Tietenkin voittava joukkue, mutta minun unelmajoukkueessani ei välttämättä ole ainoastaan kaikkein taitavimpia pelaajia, vaan myös pelaajia, jotka antavat kaikkensa ja pelaavat toisilleen«, Chara sanoo.

»Olen saanut pelata sekä todella taitavien että todella kovaa työtä tekevien pelaajien kanssa, ja hyvä joukkue on sekoitus molempia. Täydellisessä joukkueessa pelaajat uhrautuvat toistensa eteen«.

Zdeno Chara on kaikin puolin erikoistapaus. Hän saa pelata Elitserienissa erikoispitkällä mailallaan erikoisluvalla. Hänen pelipaitansa on tehty erikseen häntä varten. Hänen pitää erikoistilata luistimensa tehtaalta.

Ei mikään tavallinen kaveri.

Ai niin.

Ettei jää sanomatta.

Hän on NHL:n kaikkien aikojen pisin pelaaja. **HOCKEY**